

Să citim Biblia împreună
EVANGHELIA DUPĂ LUCA
CAPITOLUL 17

Prilejurile de păcătuire

4 Și, chiar dacă păcătuiește împotriva ta de șapte ori pe zi, și de șapte ori pe zi se întoarce la tine și zice : „Îmi pare rău !”, să-l ierți.” 5 Apostolii au zis Domnului : „Mărește-ne credința !” 6 Și Domnul a zis : „Dacă ați avea credință cât un grăunte de muștar, ați zice dudului acestuia : „Dezrădăcinează-te și sădește-te în mare”, și v-ar asculta.

„Robi netrebniți”

7 Cine dintre voi, dacă are un rob care ară sau paște oile, îi va zice, când vine de la câmp : „Vino îndată și șezi la masă”? 8 Nu-i va zice mai degrabă : „Gătește-mi să mănânc, încinge-te și slujește-mi până voi mânca și voi bea eu ; după aceea, vei mânca și vei bea și tu” ? 9 Vă rămâne el îndatorat față de robul acela, pentru că robul a făcut ce-i fusese poruncit ? Nu cred. 10 Tot așa și voi, după ce veți face tot ce vi s-a poruncit, să ziceți : „Suntem niște robi netrebniți ; am făcut ce eram datori să facem.”

Cei zece leproși

11 Isus mergea spre Ierusalim și a trecut printre Samaria și Galileea. 12 Pe când intra într-un sat, L-au întâmpinat zece leproși. Ei au stat departe, 13 și-au ridicat glasul și au zis : „Isuse, Învățătorule, ai milă de noi !” 14 Când i-a văzut Isus, le-a zis : „Duceți-vă și arătați-vă preoților !” Și pe când se duceau, au fost

au fost curățați. 15 Unul din ei, când s-a văzut vindecat, s-a întors, slăvind pe Dumnezeu cu glas tare. 16 S-a aruncat cu fața la pământ la picioarele lui Isus și l-a mulțumit. Era samaritean. 17 Isus a luat cuvântul și a zis : „Oare n-au fost curățați toți cei zece ? Dar ceilalți nouă unde sunt ? 18 Nu s-a găsit decât străinul acesta să se întorcă și să dea slavă lui Dumnezeu ?” 19 Apoi i-a zis : „Scoală-te și pleacă ; credința ta te-a mântuit.”

Venirea Împărăției lui Dumnezeu

20 Fariseii au întrebat pe Isus când va veni Împărăția lui Dumnezeu. Drept răspuns, El le-a zis : „Împărăția lui Dumnezeu nu vine în așa fel ca să izbească privirile. 21 Nu se va zice : „Uite-o aici !” sau : „Uite-o acolo !” Căci iată că Împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru.”

Venirea Fiului omului

22 Și a zis ucenicilor : „Vor veni zile când veți dori să vedeți una din zilele Fiului omului, și n-o veți vedea. 23 Vi se va zice : „Iată-L aici, iată-L acolo !” Să nu vă duceți, nici să nu-i urmați. 24 Căci, cum iese fulgerul și luminează de la o margine a cerului până la cealaltă, așa va fi și Fiul omului în ziua Sa. 25 Dar mai întâi trebuie să sufere multe și să fie lepădat de neamul acesta. 26 Ce s-a întâmplat în zilele lui Noe se va întâmpla la fel și în zilele Fiului omului : 27 mâncau, beau, se însurau și se măritau până în ziua când a intrat Noe în corabie ; și a venit potopul și i-a prăpădit pe toți. 28 Ce s-a întâmplat în zilele lui Lot se va întâmpla aidoma (Va continua în numărul viitor)

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 - 12 18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I Samuel 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STR. CASTANILOR • Nr. 119 • Cod 320 030

Nr. 165 / D. 30 Aprilie 2017 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

DE MEMORAT / JOI 4 MAI 2017

„Căci El l-a întemeiat pe mări și l-a întărit pe râuri”.
PSALMUL 24 : 2

- Oricine poate bate primul cui !
- Trăiește din ... speranță !
- Ai o piatră prețioasă mai grea
- Catilina (și Catilinare)
- Boli evitabile
- Proverbe latine despre viață
- Să citim Biblia împreună

Editorial. Facerea de bine (V)

În vremea aceea, se făcea o strângere de ajutoare, iar apostolul Pavel a folosit prilejul pentru a-i învăța pe credincioși că în viață este nevoie de creșterea în credință, (prin cunoașterea Cuvântului Lui Dumnezeu), dar este nevoie și de binefacere, de credința care trece prin buzunar, care nu rămâne doar în minte, (la stadiul de inițiativă).

„Omul milostiv își face bine sufletului său, dar omul fără milă își tulbură însăși carnea lui”. (Proverbe 11 : 17) Trebuie să fim conștient că dăruind, (în primul rând) mie îmi fac bine, apropiindu-mă astfel de Dumnezeu, dar un rezultat al dărnicii este faptul că astfel mă asemăn tot mai mult cu Isus. Apostolul Pavel a scris :

„Căci cunoașteți harul Domnului nostru Isus Hristos. El, măcar că era bogat, S-a făcut sărac pentru voi, pentru ca, prin sărăcia Lui, voi să vă îmbogățiți”. (II Corinteni 8 : 9)

Domnul Isus a renunțat la ceea ce era și ce avea, (în Cer), atunci când a decis să vină pe pământ. Prin dărnicie se verifică dragostea creștinului, (cât este de sinceră, de curată, în sensul de dezinteresată).

Facerea de bine :

• Este în primul rând o inițiativă Divină : „*Roadă Duhului, dimpotrivă, este : dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia ...*”. (Galateni 5 : 22) În *Evanghelia după Luca* (capitolul 6 : 33 – 36), găsim cuvintele Domnului Isus :

„*Dacă faceți bine celor ce vă fac bine, ce răsplată vi se cuvine? Și păcătoșii fac așa. Și dacă dați cu împrumut aceluia de la care nădărduiți să luați înapoi, ce răsplată vi se cuvine ? Și păcătoșii dau cu împrumut păcătoșilor, ca să ia înapoi întocmai.*

Voi însă iubiți pe vrăjmașii voștri, faceți bine și dați cu împrumut, fără să nădărduiți ceva în schimb. Și răsplata voastră va fi mare și veți fi fiii Celui Preaînalt ; căci El este bun și cu cei nemulțumitori și cu cei răi. Fiți, dar, milostivi cum și Tatăl vostru este milostiv”. Facerea de bine poate consta și într-un împrumut, pe care știi bine că nu îl vei mai vedea înapoi, dar dăruiești așa pentru că, (în unele cazuri), este singura formă în care celălalt acceptă să fie ajutat. dacă ai încerca să-i dai de milă. nu ar primi.

• **Poate consta într-un cadou făcut cuiva, într-un moment neașteptat** : „Ea a făcut un lucru frumos față de Mine ; căci pe săraci îi aveți totdeauna cu voi și le puteți face bine oricând voiți, dar pe Mine nu Mă aveți totdeauna”. (Marcu 14 : 6 - 7)

• **Trebuie să fie ca pentru Dumnezeu** : „Ei au mărturisit despre dragostea ta înaintea bisericii. Vei face bine să îngrijești de călătoria lor; într-un chip vrednic de Dumnezeu ...”. (III Ioan 1 : 6)

• **Trebuie să fie făcută constant** : „Voi, fraților; să nu osteniți [din gr. *ekkakeó*, “a obosi, a leșina”, a i se face rău din interior] în facerea binelui”. (II Tesaloniceni 3 : 13) Facerea de bine depinde de *expeditor* (de voința celui care o face), nu de destinatar, (de beneficiar). Pentru a înțelege sensul cuvântului *ekkakeó* este bine să știm că el este folosit în Noul Testament de șase ori, (aici precum și) în :

1. Evanghelia după Luca 18 : 1 „*Isus le-a spus o pildă, ca să le arate că trebuie să se roage necurmat și să nu se lase*”.
2. II Corinteni 4 : 1 „*De aceea, fiindcă avem slujba aceasta, după îndurarea pe care am căpătat-o, noi nu cădem de oboseală*”.
3. II Corinteni 4 : 16 „*De aceea, noi nu cădem de oboseală. Ci, chiar dacă omul nostru de afară se trece, totuși omul nostru dinăuntru se înnoiește din zi în zi*”.
4. Galateni 6 : 9 „*Să nu obosim în facerea binelui ; căci, la vremea potrivită, vom secera, dacă nu vom cădea de oboseală*”.
5. Efeseni 3 : 13 „*Vă rog iarăși să nu vă pierdeți cumpătul din pricina necazurilor mele pentru voi ...*”. În Psalmul 119 : 17 scrie : „*Fă bine robului Tău, ca să trăiesc și să păzesc cuvântul Tău !*” Să nu uit că trăiesc datorită binefacerii Lui Dumnezeu ! (Continuarea în numărul viitor)

Povestiri cu tâlc !

Cartea lui Stephen Ambrose, intitulată *Nothing Like It in the World*, ne povestește despre construirea Căii Ferate Transcontinentale Americane.

Autorul descrie momentul când construcția 22 stătea să înceapă, iar unii au decis că trebuie să se organizeze o mare ceremonie.

Au fost invitați mai mulți demnitari, în locul unde urma să fie pusă prima șină. Unul dintre cei invitați era Collis Huntington, probabil cel mai important bancher al lucrării de pe Coasta de Vest, din California.

Dar el a refuzat, spunând : „*Oricine poate bate primul cui, dar sunt luni întregi de muncă și oboseală între primul și ultimul cui*”.

Când construirea căii ferate a fost dusă la bun sfârșit, (în mai 1869 a fost bătut ultimul cui, unul de aur), a și fost trimisă o telegramă președintelui Ulysses'S Grant :

„*Domnule, avem onoarea de a vă aduce la cunoștință că s-a pus ultima șină, că a fost bătut ultimul cui, iar Calea Ferată Pacific este terminată*”. În Eclesiastul (capitolul 7 : 8) scrie : „*Mai bun este sfârșitul unui lucru decât începutul lui ; mai bine cel bun la suflet decât cel îngâmfat*”.

(Sursa internet)

Rubrica sufletului nemântuit

Trăiește din ... speranță

În cartea sa : „Secția de cancer”, Alexander Soljenitiîn descrie soarta unui om care a fost internat într-o clinică cu bolnavi de cancer. Până atunci, el a fost întotdeauna sănătos și plin de viață. Acum se năruia pentru el o lume, căci zilele îi erau numărate.

Atunci a început să întrebe de Dumnezeu și de sensul vieții : „*Din ce trăiesc oamenii ?*”

A pus această întrebare și celorlalți tovarăși de suferință, din secția cu bolnavi de cancer. A primit și răspunsuri. Unul a spus : „*Din bani*”.

Altul a explicat : „*Din mâncare, din apă, din aer*”. Sunt oare acestea totul ? Un teolog avea dreptate remarcând : „*Ceea ce*

este oxigenul pentru plămâni, este speranța pentru existența omenească. Dacă luăm oxigenul, apare moartea prin sufocare. Dacă luăm speranța, apare acea insuficiență care se numește disperare”. Se poate spune că :

Noi avem nevoie de speranță pentru viața noastră, dar de o speranță care rămâne și atunci când vine moartea. Există o astfel de speranță. O găsim numai în Isus Cristos. EL însuși vrea să fie *speranța* noastră. Să încercăm ! EL nu ne va dezamăgi niciodată !

Versetul de aur al Bibliei

„*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, ci să aibă viața veșnică*”.

EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16

Cartea veche 192. Moartea

„*Este vreun om care să poată trăi și să nu vadă moartea, care să poată să-și scape sufletul din Locuința morților ? – (Oprire)*”.

Psalmul 89 : 48

Scriitorul grec Erodot spune că un filosof ar fi zis către Alexandru cel Mare :

„*Prea Înălțate Împărate, Luminăția Ta ai o piatră prețioasă mai grea decât orice alt mărgăritar, însă punând un pic de pulbere pe acea piatră prețioasă, ea devine mai ușoară decât alte pietre prețioase*”. Nu înțelegea Alexandru această declarație a filosofului și de aceea el ceru lămurire. Atunci filosoful zice :

„*Piatra prețioasă e inima ta, care e grea, fiindcă are dorinți prea multe, voește să cuprindă toată lumea. Această inimă, Înălțate Împărate, nu va mai avea aceste dorinți, când vei fi pus în mormânt și vei fi acoperit cu pământ. Atunci inima e mai ușoară, căci nimic nu mai dorește*”. Multă înțelepciune a învățat de aici marele împărat. Și-a dat seama că moartea va pune capăt ostentelilor lor și a devenit mai înțelept.

Dicționar de cuvinte, expresii, citate celebre

Catilina (și Catilinare) – Lucius Sergius Catilina (108 - 62 î.Hr.) a fost un patrician roman care a pus la cale o conjurație împotriva Republicii. Demascat de Cicero, (care era consul în acea vreme), el a fugit din Roma și, îngheband o armată de partizani, a fost învins și a murit în lupta de la Pistorium.

Catilina a rămas în istorie ca prototipul conspiratorului, și numele lui servește spre a desemna un impostor ambițios care urmărește mărire și avere, chiar pe ruinele patriei. De istoricul latin Salustiu.

„Catilinarele” sunt cele patru cuvântări celebre pe care Cicero, pe atunci consul, le-a ținut împotriva celui ce urzise complotul împotriva Republicii.

Lărgindu-și sfera noțiunii, „catilinară” înseamnă astăzi orice *discurs demascator*.

Din cartea Boli evitabile

Capitolul 4. Cinci milioane de minți turmentate

„Atunci când un medic asistă pe un suferind sau pe un muribund la o vârstă relativ tânără și nu poate să-l ajute, se gândește în ce mod este pustiită viața din cauza unor anumite plăceri. Îmi amintesc de o anumită zi a Anului Nou. Soția mea, împreună cu mine, ne-am sculat proaspeți și fericiți și ne-am bucurat deosebit de o gustare de dimineață cu grapefruit, fulgi de ovăz, șuncă și ouă.

La prânz am gustat din plin o masă de Anul Nou cu cele mai suculente gamituri. Dar nu tot astfel sa întâmplat cu celelalte două perechi ce le aveam invitate la masă. Ei au întâmpinat Anul Nou cu băuturi și și-au irosit toată dimineața ținându-se de cap, înghițind aspirine și luptând cu aspre senzații de grețuri. Nici unul din cei patru nu a putut să mănânce nici măcar o bucăciță din superbul ospăț. Am constatat încă odată că viața era mult mai plăcută fără aceste "plăceri". Alcoolicii sunt privați de o viață plăcută ... (Continuarea în nr. viitor)

Proverbe latine despre viață

• A ști să te bucuri de viață în orice împrejurare, aceasta înseamnă a trăi două vieți.
• Cât timp trăim, să trăim !
• Cursul vieții (Figurat : notițe cu date biografice).
• Vai, mi-am trăit viața nefăcând nimic folositor !
• Viața nu o primim scurtă, ci ne-o facem noi scurtă.
• Totdeauna când cineva te laudă, să te gândești că el te judecă în sinea lui.
• Viața este pentru noi o educatoare severă.
• Durata vieții, deși e scurtă, este totuși destul de lungă ca s-o trăim corect și cinstit.
• Primește bucuros darurile clipei de față.
• Crede-mă că nu este o atitudine înțeleaptă să spui : „voi trăi”. A trăi mâine este prea târziu ; trăiește astăzi !
• E bine să-ți trăiești viața în modestie și cumpătare.
• Gândește-te bine : cât de scurtă-i viața ! (Din *Proverbe și cugetări latine*, Albatros, 1976).

„Ești sigur că vei ajunge în Cer ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”.

(Romani 3 : 23) **2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „*Fiindcă plata*

omului este moartea ...”. **3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „*... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. (Romani 6:23) „*Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !*”